

spanilá jízda

načerno

3_x almanach

v zajetí forem 2016

vystřižený z časopisu 2017

jazyk plazím středem 2018

zdeněk hledač

básně 2016 · 2017 · 2018

*v zajetí
forem*

ALMANACH 2016

zdeněk hledač

v zajetí forem

sonet · rispet · triolet · tanka · nóna
haiku · limerik · volný verš

ALMANACH 2016

o absenci stínů (sonet)

tahle krajina podivná zdá se mi
tolik jasná, však něco v ní schází...
stromy, a barevné kytice v mlází
ve křoví klobouk... jen stíny jsou zastřeny...

děti jdou ze školy, horkem zmámeny
zvony hlásí půl třetí - až mrazí
z absence stínů, jež svět neprovází
snad slunce vyhaslo - zčernalo sazemi...

to je jen krajina z dávného obrazu
které předlohou stalo se snění
malíře – blázna, co opil se nad rámem

jen díky pití pak došlo k úkazu
že žádné slunce nad lesem není -
omylem vyšlo snad někde za rámem

o drahém kamení (sonet)

v hlubinách země či v korytě řeky
lze najít vzácnost - drahé kamení
snad náhoda sama se snažila věky
snad původ má v božském stvoření

můžeš se smát, nebo šklebit se vzteky
stejně se na tom nic nezmění –
kameny drahé jsou odvěké léky
na člověčí milostné blouznění

i císař z města, i chudák z vísky
vědí, že prsten s kamenem

rozzáří oči všech dívek blízkých,
a zažehne nitro plamenem

ač drahý - přesto přináší zisky
ač kámen – nebývá břemenem

o přípravách (sonet)

trénovat spaní na fošně
radit mi často zdá se vtipné
prý na rakev se lépe zvykne -
tak ulehávám rozkošně

na desku tvrdou – nočně vzorný –
praxí se člověk stává mistrem!
chci zesnout v utvrzení jistém:
že zvládnou ležet podle normy

jenže – ten šok! – a je to v pytli!
na prkně sice už jsem zvyklý
skoro snad jako v lenošce...

sám sebe matu tvrdým lehem
ten pohřeb bude asi žehem...
tak cvičně podpálím se v plechovce...

o jednotě (rispet)

možná, že na chvíli klášter tě skryje
za vrata dubová, má krasavice...
snad do stínů tajemné zákristie,
snad do dřeva kříže, do vosku svíce...

má ruka je světlo, a světlo je Bůh!
jdu do tebe lehce - jak voda, jak vzduch...

Bůh že je světlo? vždyť světlo je... atom?
my dva jsme v jednom - co záleží na tom...

o bezejmenné lásce (rispet)

jdeme nocí, rameno na rameno
máš oči z křišťálů – blesk protíná blesk -
jsi mrcha, co netají nic, jen jméno
sobě snad pro radost, davům pro potlesk

potlesk je zoufalství, co dav z něj žije...
noc bledne – další den? – jen parodie

na život - tvá radost je nesdílená...
že láska jsi? - jen mrcha beze jména...

o nevyškemrané básni (rispet)

píšu ti báseň, o kterou neškemráš
- lékař mi potvrdil zbytnělé ego –
důvod je lživý, a pravda? vždyť mě znáš
rozložím, poskládám jak dětské lego

den za dnem neprosíš *Kdy už to bude?*
rád bych se jako lord vychloubal všude

že píšu ti báseň, kterou jsi chtěla!
ač z kraje pitomá, na konci skvělá...

o dvojstrannosti (triolet)

dvě strany mívá každá mince
která ti vklouzne do dlaně...

jsem po otci, či po mamince?
dvě strany mívá každá mince
důkaz je cestou do blázince:
já - lotr - balancuji na hraně!

dvě strany mívá každá mince
která ti vklouzne do dlaně...

o špatném svědomí (triolet)

jsou chvíle, kdy i mlčení mě bolí
koušu se do rtů, a slova hltám zpátky...

za dveřmi skrývám jednu z trapných rolí...
jsou chvíle, kdy i mlčení mě bolí
ruka se třese, a tělo páchne solí
při lekavém pomyšlení na oplátky...

jsou chvíle, kdy i mlčení mě bolí
koušu se do rtů, a slova hltám zpátky...

o bosém tanci (triolet)

můj důvod k žití je tvůj smích
když bosá tančíš na nábřeží

za rytmů značně ohraných...
můj důvod k žití je tvůj smích
jsem v podezření z milostných
plánů, což vyvrátím jen stěží...

můj důvod k žití je tvůj smích
když bosá tančíš na nábřeží

